

Ganløse, du er vor øjsten,
smilende piger på rappe ben,
byder os velkommen hvert et sted,
til dans og til fest, ja i favnen med,
intet må savnes og mangle her,
Ganløsepigernes motto er:
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Efter en frisk lille aftentur,
samles de gamle i deres stuer,
her kan de snakke og hygge sig,
og tænke på ungdommens forårsleg,
kopperne klirrer og sludren går,
skal vi mon også til fest i år.
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Ganløse, Ganløse, gamle ven,
nu er vi samlet til fest igen,
hver gang du kalder, så kommer vi,
du byder på alt det, vi godt kan li',
derfor så hylder vi dig i dag,
synger din pris i et festligt lag.
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

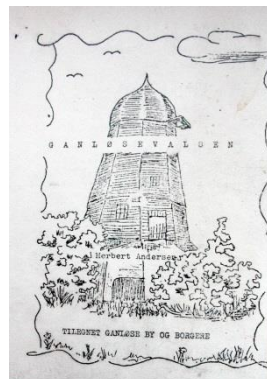
Første gang udsendt på foranledning
af Ganløse Amatørklub i 1968 (Yep/HA/68)

© Renskrevet og genudgivet af
Lions Ganløse i 2016
(v/Ole Balle)

GANLØSEVALSEN

Tekst: Herbert Andersen

Ganløsevalsen

(sangen om Ganløse)

Tekst: Herbert Andersen

Mel.: Julia, Julia, Julia ---
af Stig Olin og Sam Samson

Ganløse, Ganløse, gamle ven,
nu er vi samlet til fest igen,
hver gang du kalder, så kommer vi,
du byder på alt det, vi godt kan li',
derfor så hylder vi dig i dag
synger din pris i et festligt lag.
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Ganløsemøllen er byens tegn,
kranset af træer og busk og hegn
skuer den ud over byens børn
og tænker på dengang, den tog sin tørn,
da var der liv i den gamle krop,
sangen den runged' fra gulv til top.
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Kirken bag Bygadens travle liv,
ta'r sig af ægtemænd, børn og viv,
døber de små og velsigner dem,
med ønsker og håb om et kærligt hjem
Ganløseboerne si'r trods alt,
når deres præst han har bedt og talt:
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Henne ad gaden, et stenkast fra,
ligger en kro med en dejlig bar,
der kan vi få os en lille en,
når bare vi står på vor' egne ben,
værten han byder på mad og dram,
gæsterne skåler og ler til ham:
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Byen har også sit gadekær,
hvor solen kaster sit gyldne skær,
unge flirter og drømmer her,
med den, som står deres hjerte nær.
Kæret det rødmer som en rubin,
under latter og pigehvin.
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Landskabet tegner sig smukt og frit,
stråtækte tage, måske lidt slidt,
krogede veje, der bugter sig,
som regnormeunger i lystig leg,
oppe fra himlen man hører blidt,
sanglærkens jublende kritte-vit.
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.

Kornmoden bølger som gyldent hav,
landmanden nikker: Go'dav, go'dav,
glæder sig over det smukke syn,
som breder sin favn omkring hele by'n,
blomstrende enge i som'rens flor,
hvisker og tisker i blandet kor:
Du har i verden det bedste ry,
du, vores Ganløse-by.